

Mål T-205/99

Hyper Srl

mot

Europeiska gemenskapernas kommission

”Tullar — Import av TV-apparater från Indien — Ej giltiga ursprungsintyg —
Ansökan om eftergift av importtullar — Artikel 13.1
i förordning (EEG) nr 1430/79 — Rätten till försvar — Särskild situation”

Förstainstansrättens dom (tredje avdelningen) av den 11 juli 2002 . . . . II-3146

Sammanfattning av domen

1. *Europeiska gemenskapernas egna medel — Återbetalning eller eftergift av import- eller exporttullar — Artikel 13 i förordning nr 1430/79 — Kommissionens befogenhet att fatta beslut — Den berörda ekonomiska aktörens rätt att yttra sig — Omfattning*
(Rådets förordning nr 1430/79, artikel 13; kommissionens förordning nr 2454/93, artikel 905)

2. *Gemenskapsrätt — Principer — Rätten till försvar — Administrativt förfarande för eftergift av importtullar — Skyldighet för kommissionen att självmant tillhandahålla samtliga handlingar som den förfogar över — Föreligger inte — Skyldighet för den berörda parten att begära att få tillgång till dessa*
(Artikel 255 EG; kommissionens förordning nr 2454/93, artikel 905)
3. *Europeiska gemenskapernas egna medel — Återbetalning eller eftergift av import- eller exporttullar — Artikel 13.1 i förordning nr 1430/79 — "Särskild situation" — Begrepp — Kommissionens utrymme för skönmässig bedömning — Omfattning — Gränser*
(Rådets förordning nr 1430/79, artikel 13.1)
4. *Europeiska gemenskapernas egna medel — Återbetalning eller eftergift av import- eller exporttullar — Artikel 13 i förordning nr 1430/79 — Omfattning — Gränser — Förfarande i enlighet med artiklarna 906—909 i förordning nr 2454/93 — Yrkande om ogiltigförklaring av ett beslut som antagits i enlighet med detta förfarande — Hinder för den betalningsskyldige att åberopa grunder och argument som avser att visa att de behöriga nationella myndigheternas beslut är rättsstridiga — Åsidosättande av gemenskapsimportörernas rättsliga skydd — Föreligger inte*
(Artikel 234 EG, rådets förordning 1430/79, artikel 13 och nr 2913/92, artikel 243; kommissionens förordning nr 2454/93, artikel 905—909)
5. *Europeiska gemenskapernas egna medel — Uppbörd av import- och exporttullar i efterhand — Ekonomisk skada som importören har lidit på grund av uppbörd i efterhand — Kvalificering av begreppet särskild situation i den mening som avses i artikel 13.1 i förordning nr 1430/79 — Undantag*
(Rådets förordning nr 1430/79, artikel 13.1)

1. Med hänsyn till att kommissionen har ett utrymme för skönmässig bedömning när den fattar ett beslut med tillämpning av generalklausulen grundad på skälighet i artikel 13 i förordning nr 1430/79 om återbetalning eller eftergift av import- eller exporttullar, måste rätten att yttra sig säkerställas i förfaranden om eftergift eller återbetalning av importtullar. Denna slutsats gör sig i särskilt hög grad gällande i fall där kommissionen inom ramen för sin exklusiva behörighet enligt artikel 905 i förordning nr 2454/93 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen har för avsikt att avvika från den nationella myndig-

hetens bedömning av huruvida förutsättningarna i artikel 13 i förordning nr 1430/79 är uppfyllda.

(se punkt 49)

2. Iakttagandet av rätten till försvar innebär i alla förfaranden som inleds mot en person och som kan leda till en rättsakt som går denna person emot ett krav på att denne bereds tillfälle att på ett ändamålsenligt sätt tillkännage sin ståndpunkt, åtminstone beträffande de omständigheter, inbegripet de handlingar som kommissionen har anfört mot honom, för att motivera sitt beslut. Denna princip kräver emellertid inte att kommissionen på eget initiativ ger tillgång till samtliga handlingar som eventuellt har ett samband med det ärende som kommissionen handlägger med anledning av en ansökan om eftergift av importtullar. Om den berörda personen anser att sådana handlingar är relevanta för att visa att det föreligger en särskild situation och/eller för att visa att denna inte kan tillskrivas klar försumlighet eller bedrägeri, ankommer det på denna att begära att få tillgång till dessa handlingar i enlighet med de bestämmelser som antagits av institutionerna med stöd av artikel 255 EG.

Vad gäller det administrativa förfarandet vid eftergift av tull, är kommissionen skyldig att ge tillgång till samtliga administrativa icke-konfidentiella rättsakter som rör det ifrågasatta beslutet endast om den berörda parten begär detta. Om någon sådan begäran inte har gjorts behöver kommissionen inte

på eget initiativ översända de handlingar som den innehar.

(se punkterna 50, 63 och 65)

3. Det föreligger en särskild situation i den mening som avses i artikel 13.1 i förordning nr 1430/79 om återbetalning eller eftergift av import- eller exporttullar när det framgår av omständigheterna i det aktuella fallet att den som är betalningsskyldig befinner sig i en undantagssituation jämfört med övriga aktörer som bedriver samma verksamhet och denne inte skulle ha lidit den skada det innebär att tullar uppbärs i efterhand om han inte hade befunnit sig i en sådan undantagssituation. För att avgöra huruvida omständigheterna i ett fall ger upphov till en särskild situation, där ingen klar försumlighet och inget bedrägeri kan tillskrivas den berörda personen i den mening som avses i artikel 13.1 i förordning nr 1430/79, skall kommissionen beakta samtliga relevanta sakuppgifter. I fall där de betalningsskyldiga till stöd för sina anspråk på eftergift har åberopat att avtalsparterna har gjort sig skyldiga till allvarliga överträdelser vid tillämpningen av ett avtal som gemenskapen är bunden av, skall kommissionen grunda sin bedömning av huruvida anspråken är berättigade på samtliga sakomständigheter som har samband med den omtvistade importen och som den har fått kännedom om inom ramen för sin övervakningsuppgift och sin uppgift att kontrollera tillämpningen av detta avtal. Mot bakgrund av den

skyldighet som åligger kommissionen att beakta samtliga relevanta sakuppgifter och av den skälighetsprincip som ligger till grund för artikel 13.1 i förordning nr 1430/79, kan kommissionen inte bortse från relevanta uppgifter som den har fått kännedom om vid utförandet av sina uppgifter och som eventuellt hade kunnat berättiga till eftergift av tull för de berörda parterna, även om uppgifterna inte framgick av handlingarna i akten under förfarandet på nationell nivå.

Även om kommissionen har ett visst utrymme för skönsmässig bedömning beträffande tillämpningen av artikel 13 i förordning nr 1430/79, är den skyldig att använda denna befogenhet så, att den faktiskt gör en avvägning mellan å ena sidan gemenskapens intresse av att säkerställa att tullbestämmelser följs och å andra sidan det intresse som en importör som har handlat i god tro har av att inte bära skador som överstiger den normala kommersiella risken. Kommissionen kan i sin undersökning av om ansökan om eftergift är berättigad följaktligen inte nöja sig med att beakta importörens handlande. Den skall även bedöma vilken inverkan dess eget, i förekommande fall oriktiga, beteende har haft på den uppkomna situationen.

(se punkterna 92—95)

4. Artikel 13.1 i förordning nr 1430/79 om återbetalning eller eftergift av import- eller exporttullar syftar enbart till att medge undantag från betalning av tullar för vilka de ekonomiska aktörerna är betalningsskyldiga, när vissa särskilda omständigheter är uppfyllda och de inte kan tillskrivas klar försumlighet eller bedrägeri. Denna artikel medger emellertid inte att tullskuldens exigibilitet ifrågasätts. De nationella tullmyndigheterna har nämligen ensam behörighet att tillämpa den materiella gemenskapsrätten på tullområdet. De beslut som fattas av dessa myndigheter, inbegripet beslut om uppbörd i efterhand av ej erlagd tull, kan angripas vid de nationella domstolarna i enlighet med artikel 243 i gemenskapens tullkodex. Dessa domstolar kan sedan vända sig till EG-domstolen i enlighet med artikel 234 EG.

Föremålet för det förfarande vid kommissionen som föreskrivs i artiklarna 906—909 i förordning nr 2454/93 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen är däremot, enligt artikel 905 i denna förordning, begränsat till en undersökning av de villkor för eftergift som anges i artikel 13.1 i förordning nr 1430/79. Den som är betalningsskyldig och yrkar att det beslut som antagits inom ramen för detta förfarande skall ogiltigförklaras

kan följaktligen enbart åberopa sådana grunder och argument som syftar till att visa att det i det aktuella fallet förelåg en särskild situation och/eller att den betalningsskyldiga personen i fråga inte kan tillskrivas klar försumlighet eller bedrägeri. Inte i något fall får grunder och argument anföras mot detta beslut som syftar till att visa att de behöriga nationella tullmyndigheternas beslut att uppbära de omtvistade tullarna var rättsstridigt. Denna situation innebär inte ett åsidosättande av gemenskapsimportörernas rättsliga skydd. Det förhållandet att den betalningsskyldiga parten är förhindrad att inom ramen för ett förfarande i enlighet med artikel 905 och följande artiklar i förordning nr 2454/93 åberopa argument som avser att ifrågasätta rättssinligheten av återkallelsen av intyg, är en följd av att kommissionen inte är behörig att avgöra denna fråga. Dessutom finns det ingenting som hindrar den betalningsskyldige från att i förekommande fall anföra sådana argument inom ramen för den behöriga nationella domstolens kontroll av huruvida de nationella tullmyndigheternas beslut var rättsenligt.

(se punkterna 98—100)

5. Det förhållandet att tullmyndigheterna i en medlemsstat uppbär tullar i efterhand på grund av att ett ursprungsintyg har återkallats av myndigheterna i ett tredje land sedan dessa intyg efter en efterkontroll av myndigheterna i detta land visat sig vara ogiltiga, utgör en normal kommersiell risk som varje ekonomisk aktör som har underrättats om det rättsläge som följer av bestämmelserna måste beakta. Det ankommer på de ekonomiska aktörerna att skydda sig mot sådana risker, bland annat genom att inom ramen för sina avtalsförhållanden med leverantörerna vidta nödvändiga åtgärder och, i förekommande fall, väcka talan mot förfalskaren. Att denna slutsats är den riktiga blir desto tydligare, då den motsatta lösningen, nämligen att den skada som orsakats till följd av uppbörden i efterhand skulle kunna innebära att det förelåg en särskild situation i den mening som avses i artikel 13 i förordning nr 1430/79 om återbetalning eller eftergift av import- eller exporttullar, skulle äventyra möjligheterna att överhuvudtaget uppbära tullar i efterhand, med hänsyn till att detta slags uppbörd per definition sker efter den ursprungliga importen och den påföljande försäljningen av de importerade varorna och därför skulle förhindra all uppbörd av obetalda tullar.

(se punkterna 114 och 115)